

ÚJ REND

**NSDAP/AO : PO Box 6414
Lincoln NE 68506 USA
www.nsdapao.org**

#1151

06.04.2025 (136)

Egy gonosz zseni nevelése

Gerhard Lauck által

17. rész

Börtönbüntetés Dániában

Roskilde 1995

Amikor először megláttam a szobámat, megdöbbsentem. Az első dolog, amit észrevettem, hogy *nincs WC!* Csak egy mosdó. Ez azt jelentette, hogy a szobaszervizt kellett hívnom, amikor használni akartam a közös Johnt. (Bárki, aki egy kicsit is ismer engem, tudja, hogy tele vagyok szarságokkal. Ezért tényleg sokat kell használnom a Johnt!).

A második dolog, amit észrevettem, egy poszter volt, amelyet feltehetően egy korábbi vendég hagyott hátra. Nagyon sajnáltam a fiatal hölgyet. Annyira szegény volt, hogy nem engedhetett meg magának semmilyen ruhát! Elkezdtem eltávolítani, de aztán meggondoltam magam. Talán a következő vendégnek tetszene. Végül is csinos volt.

A jó hír, hogy volt egy kis edzőterem, így folytattam a súlyemelést.

Ez a szálloda kicsi és hangulatos volt. A személyzet és a vendégek hamar barátok lettek. Néha meglátogattuk egymást esténként néhány órára. Még pizzát is rendeltünk!

Az egyik fiatal srác beceneve "a kalóz" volt. Előkelő családból származott. Mindezenre egy nap úgy gondolta, hogy "menő" lenne egy ilyen típusú létesítményben ingyen szállást nyerni. Így hát rendhagyó módon pénzt vett fel egy pénzintézetből. Aztán egyszerűen leült a bejáratú lépcsőre, hogy megvárja az

ingyen fuvarját. Valami furcsa oknál fogva hamarosan úgy döntött, hogy ez nem éppen az ő műfaja.

Később egy másik szállodában találkoztam egy *igazi* kalózzal! Elítélték kalózkodásért. Amikor ezt megemlítettem Christian Worchnak, azonnal felismerte a nevet. Egy korábbi szállodalátogatásból ismerte. Kicsi a világ!

Egy másik vendégnek kiterjedt utazási tapasztalata volt Oroszországban. Utazási tippeket cseréltünk.

Az egyik alkalmazott mesélt egy vicces történetet. Néhány évvel ezelőtt az egyik vendég hirtelen elhagyta a szállodát anélkül, hogy kifizette volna a számláját. Egy évvel később visszatért egy másik vendéghez, felismerték, és rábeszéltek, hogy maradjon, amíg nem fizet.

Egy nagyon különleges napon zenét hallottam az ablakom előtt. Egy ellenállási dal volt! Valaki úgy hajtott el mellettem, hogy a hangerőt magasra állította, így hallottam. Ez a figyelmesség megható volt.

Koppenhága 1995

Ez a szálloda sokkal nagyobb volt. Sok szempontból szebb volt, de még mindig nem volt WC. Amikor mi vendégek reggelente sétáltunk a nagy udvaron, a földön barna trutyival teli, szétrepedt műanyag zacskókat láttunk. Nyilvánvalóan az éjszaka folyamán az ablakon dobták ki a gyenge belű és érzékeny orrú vendégeket.

Találkoztam itt egy érdekes fickóval. Egy, a tűzijátékokhoz hasonló termékcsaládra specializálódott. Sok eladása volt a Közel-Keleten. Utazási tippjei voltak arra a régióra, valamint Délkelet-Ázsiára.

Ami a borzalmas oldalát illeti, ez a szálloda egykor kivégzések helyszíne volt.

Sajnos az itt tartózkodásom nem tartott túl sokáig. Egy magángéppel repültem a következő szállodába. Útközben megkínáltak egy sörrel. Először nem igazán akartam. De aztán engedtem, mert úgy gondoltam, hogy sok időbe telik, amíg a következő sörhöz jutok. Valamilyen okból kifolyólag kicsit aggódtam ezen a repülőn.

A legrosszabb az volt, hogy nem volt egy csinos stewardess! Egyáltalán nem volt stewardess! Csak fél tucat férfi. Természetesen ez nagy csalódás volt.

Észrevettem a laza biztonsági intézkedéseket, és rájöttem, hogy talán képes leszek megrohamozni a pilótafülkét, és legyőzni a pilótát. Egy pillanatra kísértésbe estem. Egy ilyen eset könnyen nemzetközi incidenst válthatna ki. De úgy döntöttem, hogy nem teszem. Nevezzük hiúságnak vagy egónak.

A dán legfelsőbb bíróság kiadatási perem

Ennek a vetélkedőnek a díszlete az amerikai Legfelsőbb Bíróság dániai megfelelője. Ennek a bíróságnak kell döntenie Németországnak egy amerikai lapkiadó, azaz jómagam kiadatási kérelméről.

Az "ügyész" a kiadatás mellett érvel. Azt állítja, hogy a szóban forgó újság időnként olyan anyagokat közöl, amelyek sértik az ország törvényeit.

A védelem a következő érveket hozza fel:

Először is, kérdéses, hogy az újságban szereplő dolgok valóban sértik-e a dán törvényeket. Még ha így is lenne, ez nem releváns, mivel az újság az Egyesült Államokban jelenik meg. Az amerikai törvények szerint teljesen legális, és az Első Kiegészítés kifejezetten védi.

Másodszor, a nemzeti jog tiltja a kiadatást, ha a célországban a büntetés sokkal súlyosabb, mint ebben az országban. Dániában az ilyen típusú "bűncselekményt" általában csak pénzbírsággal büntetik. A valaha kiszabott leghosszabb börtönbüntetés két hónap volt. Németországban viszont öt év!

Harmadszor, a nemzeti és nemzetközi jog tiltja a kiadatást politikai ügyekben. Van egy precedensértékű eset. Az Anvar Szadat egyiptomi elnök meggyilkolásában való részvétellel vádolt férfit NEM adták ki. A dán legfelsőbb bíróság elutasította a kiadatási kérelmet azzal az indokkal, hogy az ügy "politikai" volt. A ma a dán legfelsőbb bíróság előtt fekvő ügy egyértelműen szigorúan politikai jellegű. Ezért a kiadatási kérelmet el kell utasítani.

Ki nyer?

A dán legfelsőbb bíróság a kiadatás mellett döntött! Azt állítja, hogy az ügy "nem politikai"!

A dániai mainstream média siratja ezt a paródiát. Ez elárulja az ország kiszolgáltatottságát a külföldi kormányok nyomásának.

Miért történik ez?

Dánia erős nyomás alá kerül Németország részéről. Az amerikai kormány SEMMIT sem tesz ennek a nyomásnak az ellensúlyozására. Éppen ellenkezőleg, egy amerikai kormánytisztviselő nyilvánosan kifejti az USA semlegességét! Ez egyértelmű jelzés, hogy az USA nem ellenzi az amerikai lapkiadó kiadatását. A Legfelsőbb Bíróság tehát megadja magát, és politikai döntést hoz.

Ez nagyon veszélyes precedenst teremt! Ez fenyegetést jelent MINDEN amerikaiakait!

Börtönbüntetés Németországban

Olyan népszerű fickó voltam, hogy az összes helyi szálloda engem akart vendégül látni! 1995 és 1999 között négy különböző létesítményben töltöttem az állam által fizetett szabadságomat.

Hotel #1A - A börtön Hamburg 1995

Amikor leszállt a magánrepülőm, lenyűgözött a fogadtatás. Több jármű várt rám, hogy elkísérjenek új lakóhelyemre. Én egy páncélozott limuzinban utaztam. A biztonsági óvintézkedések közé tartozott a karkötő. Csak nekem. Meghatódtam, bár nem voltak éppen elegánsak, és túlságosan szorosnak éreztem őket.

Ezzel szemben a következő szálloda csalódás volt. Sötét és komor volt. Szerencsére csak egy napot töltöttem ott. Később megtudtam, hogy jó bajtársam, Christian Worch is ott szállt meg néhány évvel korábban. Volt egy vicc a baráti körömben, hogy ha mindannyian összeülnénk és összehasonlítanánk a jegyzeteinket, valószínűleg könyvet tudnánk írni az *ország összes szállodájáról*. Még értékelni is lehetne.

Hotel #1B - The Transit Hotel Hamburg 1995

Bár különálló épület volt, ez az ideiglenes vagy tranzitszálló hivatalosan ugyanannak a szállodának a részének számított. Határozottan jobb volt, mint a Hotel #1A, de közel sem volt olyan szép, mint az első kettő. Körülbelül egy hónapig maradtam itt.

Hotel #2 - Maximális biztonság Hamburg

Ez volt az egyik legérdekesebb szálloda. Az alagsorban lévő zuhanyzóhelyiség egykor kivégzőterem volt.

A legfontosabb: itt volt a *legjobb az étel az összes szálloda közül*!

A hátránya a gyenge fűtés volt.

Mivel tudtam, hogy szeretem a nyugalmat és a csendet, kaptam egy privát szobát a *maximális nyugalom szárnyában*. Minden nap 23 órát töltöttem a szobámban olvasással, írással és gyakorlatokkal.

Minden nap egy órát sétáltunk együtt a szép udvaron, fél tucat különleges vendég ebben a szárnyban. Természetesen hamar pajtások lettünk. Ha Rómában...

A személyzet egyik tagja úgy emlegetett minket, mint a vendégek *krémjét*. Ez nagyon hízelgő volt számunkra!

A túrázó cimboráim közé tartoztak:

* Blacky egy fűszerkereskedő volt, aki nagy üzleti tapasztalattal rendelkezett Kolumbiában. Történetei az amerikai vadnyugatot vasárnapi iskolának tüntették fel. Nyilvánvalóan jól ismerte a dél-amerikai utazásokat. Tevékenységeink sok hasonlóságot mutattak a különböző termékcsaládok ellenére. Az "ellenzékről", nevezetesen a "bűnüldözésről" szóló feljegyzések összehasonlítása nagyon tanulságos volt!

* Egy fiatalember ritka bélyeggyűjtő volt. Agresszív beszerzési technikája majdnem megölte egy versenytársát. Még egy tarkón lőtt golyó közvetlen közletről sem tudta befejezni a munkát. Az idősebb és bölcsebb vendégek segíteni próbáltak, és hangsúlyozták a *legalább két lövés* fontosságát.

* Egy szőrmekereskedő egyfajta börtönt épített a háza alá bizonyos "perverz" tevékenységekhez. Valami szörnyen rosszul sült el. Az eredmény egy borzalmas lelet volt egy hordónyi savban.

* Egy másik fickó a kommunista titkosrendőrség egykori ügynöke volt. A barátnőjével kötött öngyilkossági paktuma csak *félíg* sikerült. A nő a kocsija csomagtartójában gurult össze. Ő meg itt.

* Egy másik idősebb férfi kedvesen elvitt egy nagyon gazdag embert egy váratlan vakációra. Aztán még azt is felajánlotta, hogy segít a férfi családjának megszabadulni néhány csúnya dologtól, amiről köztudott, hogy minden rossz forrása.

A halálos félreértések együttes száma nagyobb volt, mint a szárnyunkban lévő emberek száma.

A közlekedési szabálysértőket néha a mi szárnyunkba helyezték. Néha riasztó volt a társaságuk. Az egyik munkatárs nevetve említette, hogy a saját felesége is aggódott. A valóságban ez teljesen biztonságos volt. A lakosság csöcselékével ellentétben a mi elit csoportunk intelligens és racionális volt. Különben is, jó ok

nélkül ölni udvariatlanság és rossz üzlet is!

Az ételkiszolgálónk a szárnyunkban lakott, de nem sétált és nem zuhanyzott velünk. Élete nagy részét szállodákban töltötte. Az egyik szállodai tartózkodás közötti szünet mindössze egy napig tartott. A gonosz hölgy, aki felvette őt, nyilvánvalóan megpróbálta ráerőltetni magát! A nő egy tóban, a férfi pedig a szállodában kötött ki.

Egy nap az "ügyészhelyettes" és asszisztense meglepetésszerűen meglátogatott a szobámban. Azt mondta, hogy egy levelet keres. Emlékezett rá, hogy korábban látta, de valahogy átcsúszott a cenzoron. (Nem találta meg. Később én találtam meg és semmisítettem meg.)

Amíg ők a kiterjedt levelezésemet kutatták, azon gondolkodtam, hogy az ágyamat az ajtó elé húzom, és ezzel hármunkat elbarikádózom a szobámban. Aztán azt terveztem, hogy elmondom neki: *Először azzal vádolsz, hogy 'terrorista' vagyok. Aztán ostoba módon hagyod magad ebbe a helyzetbe sodorni! Könnyen segíthetek neked bebizonyítani a terrorista állításodat... azzal, hogy itt és most megöllek mindkettőtöket!* - Természetesen ezt valójában nem én tettem!

Miután csak egy évet töltöttem ebben a nyugodt környezetben, csalódottan vettem tudomásul, hogy hamarosan távoznom kell. A többi vendég vigasztalt.

Hotel #3 - A luxusszálloda Hamburg 1996 - 1997

Ez volt az egyik legszebb szálloda! Még gyönyörű falfestmények is voltak a régi szép időkből! A fűtés is modern volt, bár maga az épület régi volt. A második emeleten voltam, így szép kilátás nyílt az országra. Még egy szélmalom is volt!

A terület történelmi jelentőséggel bírt. Az ablakomból láthattam egy régi koncentrációs tábor utolsó megmaradt épületeit. A második világháború alatt és után *mindkét fél* használta. Természetesen nem egyszerre. Legalábbis nem ugyanabban a *minőségben*. *Felváltva* játszották a *vendéget* és a *házigazdát*. Egy barátom apja volt a vendég.

Az edzőterem különösen szép volt. Be kell vallanom, hogy néha kicsit huncutkodtam. Például megkérdeztem egy másik srácot, hogy megnézhetném-e, hogy én is fel tudom-e emelni ugyanazokat a súlyokat. Aztán ezt EGY kézzel csináltam, és úgy tettem, mintha csalódott lennék, hogy milyen gyenge lettem öregkoromra. Egyszer egy fiatalember kíváncsi lett, és hiába próbálta KÉT kézzel felemelni ugyanazt a súlyt. Egyébként az egyik súlyemelő haverom később a következő szállodában is felbukkant.

Amikor a súlyemelő gépek maximális beállításai túl alacsonyak voltak számom-

ra, egyszerűen átálltam arra, hogy csak az egyik karomat vagy csak az egyik lábamat használjam ugyanarra a gyakorlatra. Addigra már eltörtem egy gépet, egy másikon pedig elhajlítottam egy acélrudat.

A többi vendég remek fickó volt. Egyikük sem nehezményezte a dolgomat.

Hónapok óta először volt a szobámban egy jó tükör és egy jó fény is. Amikor legelőször belenéztem, megdöbbenve láttam, hogy egy ronda vén szivar bámul vissza rám. Nyilvánvalóan egy lyuk volt a falban. Valakit néztem a szomszéd szobában. Az egész egy tréfa volt!

Az egyik vendég másodállásban felszolgálóként dolgozott. Azt mondta, hogy ez egy remek hely, ahol szuperolcsón lehet drága órákat beszerezni. Úgy tűnik, néhány új vendég kétségbeesetten kereste a gyógyszereket.

Néhány hónap elteltével hallottam, hogy egy másik szállodába fognak áthelyezni. Nem akartam elmenni innen. De mit is mondhatnék. Ez csak a népszerűség terhének része.

Hotel #4 - Az otthonom távol az otthontól Hamburg 1997 - 1999

Az első két hónapom ebben a szállodában *nagy csalódás volt!* A nagy, laktanya stílusú szoba tele zajjal, füsttel és a legrosszabb dolgokkal megviselte az egészségemet.

A személyzet egyik vezető beosztású tagja megsúgta nekem, hogy a szállodaigazgató nem volt nagy rajongója az enyémnek. Gondolom, csak elégedetlen volt a hosszú várakozás miatt, és ezt rajtam vezette le.

Amíg a laktanyában voltam, az egyik színes bőrű szobatársam a következő esetet mesélte el:

Tudtam, hogy ez a bunkó elárult engem, ezért úgy döntöttem, bosszút állok. Besétáltam a bárba egy géppisztollyal. A térdére céloztam, és az egész tárat kitöltöttem. Aztán betettem egy másik tárat, és a másik térdébe töltöttem. Aztán az asztalra tettem a pisztolyt, leültem és vártam a rendőrséget. Az ügyvédem rámutatott, hogy nyilvánvalóan a lábára céloztam, így ez nem gyilkossági kísérlet volt. A maximális büntetés négy év volt. Kettőt kaptam.

Abban az időben, amikor ezeket a szavakat hallottam, NÉGY éves büntetésemet töltöttem egy újság kiadásáért! Amerikában!

Volt egy kis szívhez szóló beszélgetésem a szárnyamért felelős közép szintű menedzserrel. Amikor közöltem vele, hogy *őt és kollégáit név szerint fogom jelenteni a barátaimnak*, elfehéredett! Vártam a megtorlást, de sem aznap, sem másnap nem történt semmi.

Ekkor egy szállodai alkalmazott jött a szobámba, és megkért, hogy kövessem. Meglepetésemre a szálloda egy másik szárnyába vezetett. Amikor beléptem a szárny igazgatójának irodájába, azt mondta nekem: *Az én szárnyamba viszik át. Bármit, amit kérsz, és nekem hatalmamban áll megadni, meg fogom tenni!*

Micsoda fickó!

Az élet ebben a szárnyban végtelenül jobb volt, mint abban a barakkban!

Amíg ott voltam, a német televízió még egy detektívsorozat egyik jelenetét is ebben a szárnyban forgatta.

Később átkerültem a folyosó végén egy újonnan épült bővítménybe, vadonatúj tiszta helyiségekkel. Tavasszal mindig láthattam egy kis fát virágozni a saját udvaron, közvetlenül az ablakom előtt. Ráadásul még mindig ugyanaz a kedves fickó volt a szárnyvezetőm.

Az egész nyaralásom alatt leveleztem a világ minden tájáról érkező jóakarókkal. Hálámat azzal fejeztem ki, hogy minden levelezőtársamnak elküldtem (ízléses) meztelen babafotóimat. A szokásos "Politikai fogoly" helyett a "Szexszimbólum és bürokrata" címet írtam a nevem alá.

Egy nap egy felsővezető hirtelen azzal fenyegetőzött, hogy hivatalos eljárást indít ellenem. Miért? Mert az egyik ügyvédemnek írt levelemben "politikai fogolyként" emlegettem magam. Ragaszkodott hozzá, hogy a rezsimnek nincsenek politikai foglyai, ezért ez az állítás *rágalom* volt!

Kompromisszumos megoldás született. Ő maradt a cenzora a *kiadványaimnak*, amelyeket *mindig elkobzott*. De a kedves szárnysegédem lett a cenzora az összes *levelezésemnek*, amit *soha nem kobozott el*.

Egyébként az egyik kiadvány egy rabokat segítő csoporttól származik. Ugyanezt a fogolysegítő csoportot, amely túlélte a hidegháborút, később a kommunizmus bukása *után a Demokratikus* fendszer betiltotta!

Sok barát és szimpatizáns látogatott meg a szállodában. Még egy nyugalmazott rendőrkapitány is!

Természetesen a kedvenceim a vonzó fiatal hölgyek voltak. Egy alkalommal HÁROM közülük ült velem. A nevük Lisa, Uschi és Bärbel volt. A többi vendég a vendégszobában irigykedett. Az biztos, hogy ez jól tett az egómnak.

Amikor lehetőség nyílt egy kis pusztit adni a csekkre, néha megjátszottam a hülyét, és szájon csókoltam a fiatal lányt. (Nyelv nélkül! Semmi tapizás! Nem akartam megerőltetni a szerencsémét. Különben is, ezek a fiatal hölgyek elég kedvesek voltak ahhoz, hogy meglátogassanak, és feldobják a kedvemet. Nem akartam őket kegyetlen és szokatlan büntetésnek kitenni). Kicsit zavarba jött volna, de nem szólt semmit. Néha a vén szivarnak megvannak a maga előnyei.

Annak is nagyon örültem, hogy végre találkozhattam Krisztával. Kühn e jó barátja szintén vezető szerepet játszott a nacionalista fogolysegélyszervezetben.

Itt nem használtam az edzőtermet. De a szobámban végeztem gyakorlatokat. A napi rutinom egy 150 fekvőtámaszból, 1100 felülésből és 2500 mély térdhajlításból állt.

Később, az ötvenes éveim közepén 300 fekvőtámasszal, napi *egy sorozatban elértem* a csúcst. A súlyemelést már az ötvenes éveim közepén abbahagytam. 150 fontot tudtam görbíteni.

Én is lábujjhegyre álltam, a karjaimat oldalra, vízszintesen a padlóra nyújtottam, és 14 000-szer összeszorítottam és feloldottam az öklöm. Csak ez az egy gyakorlat 45 percig tartott. Ez nem volt probléma. Rengeteg időm volt. Különben is, az erős ujjak hasznosak a közelharcban és a mászásnál.

A levelezés és a testmozgás mellett sok időt töltöttem olvasással. Leginkább történelmet és elméleti fizikát a laikusoknak. Lenyűgözött a mikrokozmosz és a makrokozmosz. Az egyik rejtvény, amin dolgoztam, az ismert világegyetem atomjainak száma volt. Amikor egy könyvben potenciálisan hasznos számokkal találkoztam, megjegyeztem őket. Az összes matematikai feladatot fejben végeztem el, hogy ne legyen túl egyszerű. Végül a 10-et találtam ki 70 hatványon felülth.

Egy másik probléma, amely izgatott, az volt, hogy más bolygókon is létezhet intelligens élet. És, ami még fontosabb, a velük való kapcsolatfelvétel esélye.

Végére is, melyik intelligens és épeszű életforma akarna bármi közül az emberhez? Én a helyükben biztosan nem tenném. És te?

Természetesen folytattam a többi napi "mentális gyakorlatomat". Könnyű valakinek elvenni a *fizikai* tulajdonodat, de nehezebb ellopni azt, ami a *fejedben van*. (Nekem sikerült néhány hónapig elrejtennem némi valutát.)

Sajnos, ez a földi mennyország nem volt tartós!

Fiatal koromban az egyik testvérem és én is véletlenül megmérgeztünk. Az intenzív osztályon volt. Bár túlélte, azt mondták neki, hogy a hosszú távú hatások egy nap még megölhetik. Így is lett, amikor már középkorú volt. Az én esetem kevésbé volt súlyos. Amikor azonban elértem azt *a kort, amelyben ő volt a halála idején*, hirtelen *ugyanazok a tünetek* jelentkeztek nálam is!

Féltettem az életemet!

Végül bevittek a kórházba vizsgálatokra. Amikor megjöttek az eredmények, meglátogattam a szálloda orvosát, hogy meghallgassam az ítéletet. Sokáig nézgette a jelentéseket. Csendben. Nagyon komoly arccal. Aztán két dolgot mondott nekem:

Először minden *rendben* volt.

Másodszor, *hivatalosan is javasolta az idő előtti elbocsátásomat egészségügyi okokból*.

Hmh...

A szálloda vezetősége azonban kedvesen *megengedte*, hogy mégis maradjak.

Még *ragaszkodott is* hozzá. Végül is, még mindig több mint egy év szabadsággal tartoztam.

Mindenesetre úgy gondoltam, hogy ez lesz az *a* nyaralás, amelyiknek tényleg *soha nem lesz vége*. Így hát az egyetlen logikus dolgot tettem az adott körülmények között:

Megírtam az utolsó búcsúleveleket a szeretteimnek...

Azonban nem az élet vagy halál volt a legnagyobb gondom. Tudtam, hogy ha egy kormány által vezetett szállodában halnék meg, disszidens társaim soha nem hinnék el, hogy nem *gyilkosság történt*. Ez eszkalálódást és valódi terrorizmust válthatna ki. Ez volt az utolsó dolog, amit akartam!

Természetesen eszembe jutott a következő beszélgetés is, amelyet még akkor folytattam, amikor a 4. számú szálloda maximális nyugalom szárnyában voltam.

***Nem hagyjátok el élve Németországot!
Sie werden Deutschland nicht lebend verlassen!***

Pont előttem áll. A szemembe néz. Egy pillanatig tanulmányozom a férfi arcát, aki az imént mondta ki ezeket a szavakat. Hiába keresem a rejtett jelentés bármilyen nyomát.

Úgy tűnik, hogy halálosan komolyan gondolja!

Megtiszteltetés lenne, ha a Führer munkájáért meghalhatnék! Dacosan visszalövök. (*Es wäre eine Ehre für das Werk des Führers sterben zu dürfen!*)

Most ő az, aki láthatóan meglepődött.

Tényleg? (Wirklich?)

Természetesen! (Természetesen!)

Csalódottnak tűnik. Aztán megfordul, és elhagyja a szobát.

Két kérdésen töprengek:

Először is: Tényleg komolyan gondolta? Vagy csak egy jó színész?

Másodszor: Ha és amikor a hóhéraimmal szembenézek, és tudom, hogy a halál már csak másodpercekre van, mik legyenek az *utolsó szavaim*?

Egyszer mindannyiunknak meg kell halnunk. Én jól akarok meghalni. Azt akarom, hogy a halálom jelentsen valamit. Remélhetőleg még el is ér valamit. Amikor csatlakozom az őseimhez, azt akarom, hogy felemelt fejjel, a szemükbe nézhessek.

NS KAMPFRUF
KAMPFSCHRIFT DER NATIONALSOZIALISTISCHEN DEUTSCHEN ARBEITERPARTEI AUSLANDS- UND AUFGABENORGANISATION
November 1944   Copyright 1979   20. April 2017 (2.06)

Der Kampf geht weiter !

Seitung Jahre nach der Kapitulation der Wehrmacht am 8. Mai 1945 ist die nationalsozialistische Bewegung wieder als je zuvor in der Nachkriegszeit. Und zwar nicht nur in Deutschland, sondern auf globaler Ebene!
Schon fast ein Jahrhundert, Vertreibung, Verfolgung und Verdrängung haben nicht ausgereicht, den Kern der gesamten Idee unserer hoch geliebten Führer Adolf Hitler zu zerstören.

Alle Nationalsozialisten und sonstige arbeitsfähige Völker und Rassenmenschen stehen Schicksal zu Schicksal im Kampf um die Erhaltung unserer weisen Völker.
Die Bewegung ist zwar wieder geworden, aber die Gefahr des biologischen Völkermord ist heute noch viel größer als in der Vergangenheit.

Der unersättliche Hunger ist allen dabei, den Völkermord – gegen alle weisen Völker (?) – zu begehen. Seine Mittel und Einrichtungen, Überforderung und Konsumierung.

Ob "legal" oder "illegal", ob in Wahlkampf oder in Innenkampf, ob als Propagandamittel benutzt oder auf einem Schiffsfeldzug andere Art. Jeder Nationalsozialist ist seine Pflicht!

Hitler Hitler!
Gottfried Lauck

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

ÚJ REND
www.nsdapao.org
#1005   19.06.2022 (133)
NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

**Frontjelentés
Interjú Mollyval**
Harmadik rész

NSK: A jelenlegi projektjeid nyelvtanulási filozófiai és művészeti vonatkozások.

Kérem, írja le, hogyan vélekedik az ilyen témáknak a politikában betöltött hatásáról.

Molly: Adolf Hitlerre és az Emberiség Hadseregére
(www.mourningbeancient.com/truth.htm) koncentrálok. Most 21 oldalról tartok, és még nagyon sok tennivalóm van. A második világháború tanulmányozása az információk abszolút átláthatósága. Az ember információit keres egy dologról, és talál meg két dolgot, amit kutatni kell. Kicsit olyan érzés, mintha régész lennél, aki feltárja az eltemetett múltat. Egy olyan múltat, amelyet inkább nem szeretnénk felidézni hozzá. Ismét az internetek.

 the NEW ORDER
Number 174 (2022)   Founded 1979   April 26, 2018 (123)

The Fight Goes On !

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the postwar National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.

Decades of mass murder, expulsion, persecution, and defamation have not sufficed to destroy the word of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.

All National Socialists and other racially-aware Europeans and racial kinmen fight side by side for the preservation of our White folk.

The movement has indeed become stronger, but the danger of biological folk death is also much greater today than in the past.

The desperate enemy is in the process of committing genocide against all White folk. His means are non-White immigration, culture distortion, and re-education.

Whether "legal" or "illegal", whether in election battle or street battle, whether armed with propaganda material or on a battlefield of a different kind, every National Socialist must do his duty!

Hitler Hitler!
Gottfried Lauck

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

Az NSDAP/AO a világ legnagyobb Nemzetiszocialista propagandaszállító!

Nyomtatott és online folyóiratok sok nyelven

Könyvek százai sok nyelven

Webhelyek százai sok nyelven

**SS Defender
against Bolshevism**
by Reichführer SS Heinrich Himmler

Translated from the SS Original

**The Poisonous
Mushroom**

Translated from the Third Reich Original
Der Giftpilz

**Hitler
in Italy**

English / German   Deutsch / English

**SS Viewpoint – Vol. 9
Wife and Family**

**Theodor Fritsch
The Sins of
High Finance**

**Luftwaffe War Art
Die Luftwaffe im Bild**

English - German / Deutsch - English

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!
www.third-reich-books.com

NSDAP/AO
Fight Back!

nsdapao.org

**Contact us to
find out how
YOU can help!**